TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. spalio 3 d.*

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 — 74 straipsnio 2 dalis — Reglamentas (EB) Nr. 2868/95 — 50 taisyklės 1 dalies pirma ir trečia pastraipos — Ankstesnio prekių ženklo savininko protestas — Prekių ženklo egzistavimas — Įrodymai protestui pagrįsti, pateikti pasibaigus šiuo tikslu nustatytam terminui — Neatsižvelgimas — Apeliacinės tarybos diskrecija — Priešinga nuostata — Aplinkybės, dėl kurių negalima atsižvelgti į naujus arba papildomus įrodymus“

Byloje C-121/12 P

dėl 2012 m. vasario 28 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Bernhard Rintisch, gyvenantis Botrope (Vokietija), atstovaujamas *Rechtsanwalt* A. Dreyer,

apeliantas,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai G. Schneider,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Valfleuri Pâtes alimentaires SA, įsteigtai Wittenheim (Prancūzija), atstovaujamai advokatės F. Baujoin,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen (pranešėjas), teisėjai J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan ir A. Prechal,

generalinė advokatė E. Sharpston,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2013 m. gegužės 16 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

* Proceso kalba: anglų.

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu B. Rintisch prašo panaikinti 2011 m. gruodžio 16 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Rintisch prieš VRDT – Valfleuri Pâtes alimentaires (PROTIVITAL)* (T-109/09, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jo ieškinį dėl 2009 m. sausio 21 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla 1660/2007-4) (toliau – ginčijamas sprendimas), susijusio su protesto procedūra tarp apelianto ir *Valfleuri Pâtes alimentaires SA* (toliau – *Valfleuri*), panaikinimo.

Teisinis pagrindas

2 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1); pastarasis įsigaliojo 2009 m. balandžio 13 d. Tačiau, atsižvelgiant į šios bylos faktinių aplinkybių datą, šioje byloje taikomas Reglamentas Nr. 40/94.

3 Reglamento Nr. 40/94 įgyvendinimo taisyklės įtvirtintos 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2868/95 (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), iš dalies pakeistame 2005 m. birželio 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2005 (OL L 172, p. 4; toliau – Įgyvendinimo reglamentas).

Reglamentas Nr. 40/94

4 Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog „Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku“.

Įgyvendinimo reglamentas

5 Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklėje nurodyta:

„1. Tarnyba suteikia protestą reiškiančiai šaliai galimybę per jos nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis kaip 2 mėnesiai nuo tos dienos, kuri pagal 18 taisyklės 1 dalį laikoma su protestu susijusių procesinių veiksmų pradžia, – pateikti jos protestą pagrindžiančius faktus, įrodymus ir argumentus arba papildyti jau anksčiau pateiktus pagal 15 taisyklės 3 dalį.

2. Per 1 dalyje nurodytą laikotarpį protestą reiškianti šalis pateikia faktus, įrodymus ar argumentus apie ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, taip pat įrodymą, pagrindžiantį jo įgaliojimus pateikti protestą. Protestą reiškianti šalis pateikia šiuos įrodymus:

a) jei protestas grindžiamas prekių ženklu, kuris nėra Bendrijos prekių ženklas, – jo padavimo arba įregistravimo įrodymus pateikiant:

<...>

ii) jei prekių ženklas įregistruotas, – atitinkamo registracijos liudijimo arba tam tikrais atvejais paskutiniojo pratęsimo liudijimo kopiją, rodančią, kad prekių ženklo apsaugos terminas yra ilgesnis nei nurodytas 1 dalyje, bei visus jo pratęsimus arba lygiaverčius dokumentus, išduotus prekių ženklą įregistravusios administracijos;

<...>

3. 1 ir 2 dalyse nurodyta informacija ir įrodymai turi būti pateikti ta kalba, kuria vyksta procesiniai veiksmai, arba turi būti pateiktas vertimas. Vertimas turi būti pateikiamas per dokumento originalo pateikimui skirtą laiką.

4. Tarnyba neatsižvelgia į rašytinę informaciją, dokumentus arba jų dalis, kurie nebuvo pateikti arba nebuvo išversti į procesinių veiksmų kalbą per Tarnybos nustatytą laiką.“

6 Šio reglamento 20 taisyklės „Protesto nagrinėjimas“ 1 dalyje numatyta:

„Jei iki 19 taisyklės 1 dalyje nurodyto termino pabaigos protestą reiškianti šalis neįrodė jos ankstesnio ženklo arba ankstesnės teisės egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties, taip pat ir savo teisės pateikti protestą, protestas atmetamas kaip nepagrįstas.“

7 Minėto reglamento 50 taisyklės „Apeliacijų nagrinėjimas“ 1 dalyje nustatyta:

„Jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus.

<...>

Kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protestų skyriaus pagal Reglamento [Nr. 40/94] nuostatas ir šias taisykles nustatytą ar nurodytą laiką, nebent Taryba laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento [Nr. 40/94] 74 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į papildomus arba pridėtinius faktus bei įrodymus.“

Reglamentas Nr. 1041/2005

8 Reglamento Nr. 1041/2005 7 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„Nuostatos dėl protestavimo procedūros turėtų būti suformuluotos iš naujo, jose pateikiant leistinumo reikalavimus ir aiškiai nurodant teisines trūkumų pasekmes, ir pateikiant nuostatas chronologine tvarka pagal procesinius veiksmus.“

Ginčo aplinkybės

9 Ginčo aplinkybes Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 1–16 punktuose išdėstė taip:

„1 2006 m. sausio 6 d. [*Valfleuri*], remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, pateikė [VRDT] paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą <...>

2 Buvo prašoma kaip prekių ženklą įregistruoti žodinį žymenį PROTIVITAL.

3 Prekės, kurioms buvo prašoma registracijos, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 5, 29 ir 30 klasėms <...>

<...>

5 2006 m. spalio 24 d. <...> B. Rintisch, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 <...> 42 straipsniu, pateikė protestą dėl prašomo prekių ženklo registracijos šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms.

6 Protestas buvo pagrįstas šiomis ankstesnėmis teisėmis:

— žodiniu Vokietijos prekių ženklu PROTIPLUS, kurio paraiška buvo pateikta 1995 m. gruodžio 4 d. ir kuris 1996 m. gegužės 20 d. buvo įregistruotas numeriu 39549559 29 ir 32 klasių prekėms,

— žodiniu Vokietijos prekių ženklu PROTI, kurio paraiška buvo pateikta 1997 m. sausio 22 d. ir kuris 1997 m. kovo 3 d. buvo įregistruotas numeriu 39702429 29 ir 32 klasių prekėms,

— vaizdiniu Vokietijos prekių ženklu <...>, kurio paraiška buvo pateikta 1996 m. vasario 24 d. ir kuris 1997 m. kovo 5 d. buvo įregistruotas numeriu 39608644 29 ir 32 klasių prekėms <...>

<...>

8 Kad įrodytų šio sprendimo 6 punkte nurodytų ankstesnių prekių ženklų egzistavimą ir galiojimą, [B. Rintisch] prie protesto pridėjo 1996 m. kovo mėn., 1996 m. spalio mėn. ir 1997 m. kovo mėn. *Deutsches Patent- und Markenamt* (Vokietijos patentų ir prekių ženklų tarnyba) išduotus registracijos liudijimus ir 2007 m. sausio 8 d. išrašus iš *Deutsches Patent- und Markenamt* internetinio registro, kuriuose dėl kiekvieno ankstesnio prekių ženklo skiltyje „Letzter Verfahrensstand“ (paskutinis procedūros etapas) įrašyta „Marke eingetragen“ (įregistruotas prekių ženklas), o dėl ankstesnių prekių ženklų Nr. 39549559 ir Nr. 39608644 skiltyje „Verlängerungsdatum“ (pratęsimo data) nurodyta 2006 m. data. Į procedūros kalbą buvo išverti visų ankstesnių prekių ženklų registracijos liudijimai.

9 2007 m. sausio 23 d. VRDT pranešė [B. Rintisch] <...> protestavimo procesinių veiksmų pradžios datą. Pranešime VRDT [B. Rintisch] nurodė, kad reikia pateikti prieš daugiau kaip 10 metų įregistruotų ženklų galiojimo termino pratęsimo liudijimus. Be to, ji nurodė, kad ankstesnių prekių ženklų egzistavimas ir galiojimas turi būti patvirtintas oficialiais dokumentais, išverstais į procedūros kalbą. VRDT nurodė, kad šie dokumentai turi būti pateikti iki 2007 m. birželio 4 d. Galiausiai VRDT informavo [B. Rintisch] apie tai, kad, laiku nepateikus ankstesnių prekių ženklų egzistavimo ir galiojimo įrodymų, pagal [Įgyvendinimo] reglamento 20 taisyklės 1 dalį protestas bus atmestas nenagrinėtas iš esmės.

10 2007 m. rugsėjo 11 d. VRDT pranešė [B. Rintisch] apie tai, kad konstatavo, jog jis per nustatytą terminą neįrodė ankstesnių prekių ženklų egzistavimo ir galiojimo. Be to, VRDT informavo B. Rintisch, kad nebegalima pateikti jokių papildomų pastabų, ir kad sprendimą dėl protesto ji priims remdamasi šiuo metu turimais įrodymais.

11 2007 m. rugsėjo 19 d. Protestų skyrius atmetė protestą, nes [B. Rintisch] per nustatytą terminą neįrodė ankstesnių prekių ženklų, kuriais grindžiamas protestas, egzistavimo ir galiojimo. Pirmiausia, Protestų skyrius nusprendė, kad nors remiantis 2007 m. sausio 16 d. VRDT pateiktais liudijimais galima konstatuoti, kad ankstesni prekių ženklai buvo įregistruoti atitinkamai 1995, 1996 ir 1997 metais, to nepakako, kad būtų galima įrodyti, jog jie tebegaliojo 2007 m. birželio 4 d. <...> Be to, Protestų skyrius nurodė, kad pagal [Įgyvendinimo] reglamento 19 taisyklės 4 dalį į

2007 m. sausio 8 d. išrašus iš internetinio registro negalima atsižvelgti kaip į ankstesnių prekių ženklų registracijos galiojimo termino pratęsimo įrodymus, nes jie nebuvo išversti į procedūros kalbą.

12 2007 m. spalio 23 d. [B. Rintisch], remdamasis Reglamento Nr. 40/94 <...> 57–62 straipsniais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. [B. Rintisch] prašė Apeliacinės tarybos atsisakyti įregistruoti prašomą prekių ženklą dėl galimybės suklaidinti. Tuo tikslu jis kartu su dokumentu, kuriame išdėstyti apeliacijos motyvai, dėl kiekvieno ankstesnio prekių ženklo pateikė VRDT išrašą iš *Deutsches Patent- und Markenamt* internetinio registro ir *Deutsches Patent- und Markenamt* pareiškimą su pareiškimo vertimu į procedūros kalbą. Pareiškime buvo nurodyta, kad dar iki protesto padavimo minėtų ankstesnių prekių ženklų registracijos galiojimo terminas buvo pratęstas atitinkamai iki 2015, 2016 ir 2017 metų.

13 VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba ginčijamu sprendimu atmetė apeliaciją nenagrinėdama protesto iš esmės. Ji konstatavo, kad Protestų skyrius teisingai nusprendė, jog apeliantas per nustatytą terminą tinkamai neįrodė ankstesnių prekių ženklų, kuriais grindžiamas protestas, egzistavimo ir galiojimo.

14 Apeliacinė taryba nusprendė, kad 2007 m. sausio 16 d. VRDT pateiktų registracijos liudijimų nepakanka įrodyti, kad ankstesni prekių ženklai tebegaliojo protesto padavimo dieną. Be to, ji nurodė, kad aplinkybė, jog 2007 m. sausio 8 d. išrašai iš internetinio registro nebuvo išversti į procedūros kalbą, yra pakankamas pagrindas į juos neatsižvelgti.

15 Apeliacinė taryba nusprendė, kad į 2007 m. spalio 23 d. pateiktus dokumentus negalėjo būti atsižvelgta dėl to, kad jie buvo pateikti po 2007 m. birželio 4 d., kurią baigėsi VRDT nustatytas terminas.

16 Galiausiai Apeliacinė taryba manė, kad nei Protestų skyrius, nei ji pati neturi Reglamento Nr. 40/94 <...> 74 straipsnio 2 dalimi grindžiamos diskrecijos atsižvelgti į dokumentus, kurie nebuvo pateikti per VRDT nustatytą terminą, nes [Įgyvendinimo] reglamento 20 taisyklės 1 dalyje aiškiai numatyta, kad laiku nepateikus įrodymų protestas atmetamas. Apeliacinė taryba pridūrė, kad, bet kuriuo atveju, net jei ji būtų turėjusi diskreciją atsižvelgti į dokumentus, pateiktus Protestų skyriui pasibaigus nustatytam terminui, ji nebūtų ja pasinaudojusi [B. Rintisch] naudai <...>“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

10 2009 m. kovo 17 d. B. Rintisch pateikė Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.

11 Ieškinį jis grindė trimis pagrindais; šis apeliacinis skundas susijęs tik su antruoju. Antrasis pagrindas susijęs su tuo, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį ir piktnaudžiavo įgaliojimais.

12 Remdamasis 2007 m. kovo 13 d. Sprendimu *VRDT prieš Kaul* (C-29/05 P, Rink. p. I-2213, 42 punktas) Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 31 ir 32 punktuose priminęs, jog iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies išplaukia, kad, jeigu nenurodyta priešingai, šalys faktines aplinkybes gali nurodyti ar įrodymus pateikti ir pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal minėto

reglamento nuostatas ir kad VRDT nedraudžiama atsižvelgti į pavėluotai pateiktus faktus ir įrodymus, atmetė B. Rintisch nurodyto pagrindo pirmą dalį ir skundžiamo sprendimo 33–42 punktuose nusprendė:

„33 Procedūros Tarnyboje šalys turi galimybę nurodyti faktus ir pateikti įrodymų pasibaigus šiam tikslui nustatytiems terminams, tik jeigu nėra priešingos nuostatos. <...>

34 Šiuo atveju Apeliacinė taryba nusprendė, kad yra aiški priešinga nuostata, pagal kurią, remiantis teismų praktika, VRDT privalo atmesti protestą, ir tai nėra nuo jos diskrecijos priklausantis pasirinkimas. Jos nuomone, [Įgyvendinimo reglamento] 20 taisyklės 1 dalimi, taikoma per apeliacinę procedūrą pagal to paties reglamento 50 taisyklės 1 dalį, trukdoma įgyvendinti Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalyje numatytą diskreciją

<...>

37 Iš kartu skaitomų [Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalies ir 50 taisyklės 1 dalies pirmos ir trečios pastraipų] matyti, kad, jei nėra priešingos nuostatos, per apeliacinę procedūrą Apeliacinė taryba turi taikyti [Įgyvendinimo] reglamento 20 taisyklės 1 dalį ir todėl manyti, kad kai įrodymai, kuriais siekiama įrodyti ankstesnio prekių ženklo egzistavimą, galiojimą ir jam taikomos apsaugos apimtį, pateikiami pasibaigus šiuo tikslu VRDT nustatytam terminui, protestas atmetamas, ir kad šiuo atžvilgiu ji neturi diskrecijos <...>

38 [B. Rintisch] tvirtina, kad [Įgyvendinimo] reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa *in fine*, pirmiausia joje esanti nuoroda į Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, yra priešinga nuostata, dėl kurios bet kuriuo atveju Apeliacinėje taryboje vykstančioms procedūroms negalima taikyti to paties reglamento 20 taisyklės 1 dalies. Vis dėlto šiam argumentui negalima pritarti.

39 Pirmiausia pažymėtina, kad protestas buvo pateiktas 2006 m. spalio 24 d., todėl šioje byloje taikytina [Įgyvendinimo reglamento] redakcija, kuri įsigaliojo reglamentą iš dalies pakeitus pagal <...> Reglamentą <...> Nr. 1041/2005 <...> Pagal to reglamento 7 konstatuojamąją dalį vienas iš to pakeitimo tikslų – iš naujo suformuluoti nuostatas dėl protestavimo procedūros siekiant, be kita ko, aiškiai nurodyti teisines procedūros trūkumų pasekmes.

40 Jeigu būtų pritarta [B. Rintisch] nurodytam aiškinimui, ne tik kiltų grėsmė, kad nagrinėjant minėtas nuostatas būtų remiamasi vis tais pačiais argumentais, bet ir būtų labai apribota iš dalies pakeisto [Įgyvendinimo reglamento] 20 taisyklės 1 dalies taikymo sritis.

41 Jeigu Apeliacinė taryba, remdamasi diskrecija pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį, vis dėlto galėtų atsižvelgti į ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apimties įrodymus, į kuriuos pagal šioje byloje taikytiną [Įgyvendinimo reglamento] 20 taisyklės 1 dalies naują redakciją Protestų skyrius negali atsižvelgti, jeigu jie pateikti pavėluotai, tam tikrais atvejais tokio pobūdžio trūkumų teisinės pasekmės, aiškiai numatytos Reglamente Nr. 1041/2005, t. y. protesto atmetimas, galėtų būti visiškai neveiksmingos.

42 Todėl reikėtų konstatuoti, kad Apeliacinė taryba nesuklydo, kai padarė išvadą, jog šios bylos aplinkybėmis egzistavo nuostata, pagal kurią negalima atsižvelgti į [B. Rintisch] VRDT pavėluotai pateiktus įrodymus, ir kad todėl Apeliacinė taryba neturėjo diskrecijos pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį.“

13 Tada Bendrasis Teismas atmetė antrojo pagrindo antrą dalį ir nurodė:

„48 <...> Dėl tariamo Apeliacinės tarybos piktnaudžiavimo įgaliojimais reikia konstatuoti, kad nebuvo įvykdyti minimalūs ieškinyje išdėstytų kaltinimų priimtinumo reikalavimai, numatyti Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento

> 44 straipsnio 1 dalies c punkte <...> Konkrečiai šiuo atveju ieškinyje nurodyti ieškovės kaltinimai nepagrįsti argumentais, kurie būtų skirti įrodyti, kaip Apeliacinė taryba piktnaudžiavo savo įgaliojimais. Todėl šį kaltinimą reikia pripažinti nepriimtinu.“

14 Atmetęs kitus pagrindus, kuriais B. Rintisch grindė savo ieškinį, Bendrasis Teismas atmetė ir šį pagrindą.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

15 Apeliaciniu skundu B. Rintisch Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

16 VRDT ir *Valfleuri* prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš B. Rintisch bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

17 Apeliacinį skundą apeliantas grindžia dviem pagrindais, susijusiais su atitinkamai Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu ir tuo, kad Apeliacinė taryba piktnaudžiavo įgaliojimais.

Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

18 B. Rintisch tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį ir Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalį.

19 B. Rintisch teigia, jog Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad 50 taisyklės 1 dalies trečioje pastraipoje, kuri yra specialioji nuostata, reglamentuojanti apeliacijų nagrinėjimą, aiškiai numatytas 74 straipsnio 2 dalies taikymas ir kad ja Apeliacinei tarybai suteikiama diskrecija nuspręsti, ar reikia atsižvelgti į naujus arba papildomus įrodymus. Be to, Bendrasis Teismas klaidingai neskyrė visiškai naujų faktinių aplinkybių ir naujų arba papildomų faktinių aplinkybių bei įrodymų pavėluoto pateikimo, kaip tai suprantama pagal Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą.

20 VRDT ginčija apelianto siūlomą atitinkamų nuostatų aiškinimą. Ji mano, kad Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo, kad Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalis turi būti laikoma priešinga nuostata, kaip tai suprantama pagal minėtą Sprendimą *VRDT prieš Kaul*, nes tai yra imperatyvi nuostata, kurioje įtvirtintas naikinamasis terminas.

21 *Valfleuri* tvirtina, kad Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 4 dalis ir 20 taisyklės 1 dalis yra aiškios ir privalomos nuostatos, pagal kurias VRDT neturi galimybės pratęsti termino, protestą padavusiam asmeniui nustatyto ankstesnių prekių ženklų egzistavimui ir galiojimui įrodyti. Todėl šiuo atveju VRDT neturi diskrecijos, kuri jai suteikiama Reglamento Nr. 40/94 74 taisyklės 2 dalimi.

Teisingumo Teismo vertinimas

22 Reglamento Nr. 74 straipsnio 2 dalyje nurodyta, jog VRDT gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurių šalys nepateikė laiku.

23 Teisingumo Teismas nusprendė, jog iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad paprastai, jeigu nenurodyta priešingai, šalys faktines aplinkybes ir įrodymus gali pateikti pasibaigus jiems pateikti nustatytam terminui pagal Reglamento Nr. 40/94 nuostatas ir kad VRDT visiškai nedraudžiama

atsižvelgti į pavėluotai nurodytus faktus bei pateiktus įrodymus (minėto Sprendimo *VRDT prieš Kaul* 42 punktas ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimo *New Yorker SHK Jeans prieš VRDT*, C-621/11 P, 22 punktas).

24 Minėto reglamento 74 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad ši tarnyba „gali“ tokiu atveju nuspręsti neatsižvelgti į tokius faktus ir įrodymus, todėl jai iš esmės suteikiama didelė diskrecija spręsti, ar reikia į juos atsižvelgti, pagrindžiant tokį sprendimą (minėtų sprendimų *VRDT prieš Kaul* 43 punktas ir *New Yorker SHK Jeans prieš VTDT* 23 punktas).

25 Kadangi pirmasis apelianto nurodytas pagrindas susijęs tik su diskrecija, kurią, jo nuomone, turi VRDT, norint nustatyti, ar egzistuoja priešinga tokią diskreciją paneigianti nuostata, reikia remtis apeliacinę procedūrą reglamentuojančiomis nuostatomis.

26 Šiuo klausimu Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad, jei nenustatyta kitaip, apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus.

27 Skundžiamo sprendimo 37 punkte Bendrasis Teismas nurodė, jog iš šios nuostatos matyti, kad per apeliacinę procedūrą Apeliacinė taryba turi taikyti Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalį ir todėl nuspręsti, kad dėl ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir jam taikomos apsaugos apimties įrodymų pateikimo pasibaigus šiuo tikslu VRDT nustatytam terminui protestas atmetamas, ir kad šiuo atžvilgiu VRDT neturi diskrecijos.

28 Tačiau Bendrasis Teismas pateikė klaidingą Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies aiškinimą ir neatsižvelgė į šios nuostatos trečios pastraipos prasmę.

29 Iš tikrųjų, nors minėtos nuostatos pirmoje pastraipoje įtvirtintas principas, pagal kurį apeliacijos nagrinėjimui *mutatis mutandis* taikomos nuostatos, reglamentuojančios to skyriaus, kuris priėmė ginčijamą sprendimą, procesinius veiksmus, tos pačios nuostatos trečia pastraipa yra speciali taisyklė, kuria nukrypstama nuo minėto principo. Ši speciali taisyklė galioja apeliacinei procedūrai dėl Protestų skyriaus sprendimo ir ja paaiškinama, kaip Apeliacinėje taryboje vertinami faktai ir įrodymai, pateikti pasibaigus pirmojoje instancijoje nustatytiems terminams.

30 Taigi Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečia pastraipa turi būti taikoma šiuo konkrečiu apeliacinės procedūros dėl Protestų skyriaus sprendimo atveju vietoj nuostatų, susijusių su procedūra minėtame skyriuje, kurios nurodytos Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalyje.

31 Pirmiausia pažymėtina, kad ši speciali taisyklė Įgyvendinimo reglamente atsirado šį reglamentą iš dalies pakeitus Reglamentu Nr. 1041/2005, pagal kurio 7 konstatuojamąją dalį vienas iš to pakeitimo tikslų – aiškiai nurodyti teisines per protesto procedūrą padarytų procedūrinių pažeidimų pasekmes. Tuo patvirtinama, kad Apeliacinėje taryboje pasekmės, susijusios su pavėluotu įrodymų gavimu Protestų skyriuje, turi būti nustatomos remiantis minėta taisykle

32 Taigi, pagal Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą, kai apeliacija pateikiama dėl Protestų skyriaus sprendimo, Apeliacinė taryba nagrinėja tik tuos apeliacijos faktus ir įrodymus, kurie buvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą terminą, nebent Apeliacinė taryba laikytųsi nuomonės, kad, remiantis Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalimi, reikėtų atsižvelgti ir į naujus arba papildomus faktus bei įrodymus.

33 Įgyvendinimo reglamente aiškiai numatyta, kad nagrinėdama apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo Apeliacinė taryba turi diskreciją pagal Įgyvendinimo reglamento 50 taisyklės 1 dalies trečią pastraipą ir Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį nuspręsti, ar atsižvelgti į naujus arba papildomus faktus ir įrodymus, kurie nebuvo pateikti per Protestų skyriaus nustatytą terminą.

34 Todėl Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 41 punkte nuspręsdamas, kad Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalis yra priešinga nuostata, dėl kurios Apeliacinė taryba negali atsižvelgti į įrodymus, kuriuos apeliantas pavėluotai pateikė VRDT, ir kad todėl Apeliacinė taryba neturi diskrecijos pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį atsižvelgti į tokius įrodymus.

35 Tačiau reikia priminti, kad jeigu Bendrojo Teismo sprendimo motyvais pažeidžiama Sąjungos teisė, o šio sprendimo rezoliucinė dalis yra pagrįsta kitais teisiniais motyvais, apeliacinį skundą reikia atmesti (2000 m. liepos 13 d. Sprendimo *Salzgitter prieš Komisiją*, C-210/98 P, Rink. p. I-5843, 58 punktas ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją*, C-352/09 P, Rink. p. I-2359, 136 punktas).

36 Iš šio sprendimo 34 punkte pateiktų paaiškinimų matyti, kad Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, nes ginčijamo sprendimo 35–37 punktuose konstatavo, jog pagal Įgyvendinimo reglamento 20 taisyklės 1 dalį ji neturi diskrecijos nuspręsti, ar reikia atsižvelgti į pavėluotai pateiktus ankstesnio prekių ženklo egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymus.

37 Tačiau reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 42 punkte Apeliacinė taryba nurodė, kad net jeigu būtų pripažinta jos diskrecija nuspręsti, ar reikia atsižvelgti į Protestų skyriui pavėluotai pateiktus dokumentus, ji nebūtų ja pasinaudojusi protestą padavusio asmens naudai. Ginčijamo sprendimo 43–46 punktuose ji išdėstė tokią išvadą pagrindžiančias priežastis.

38 Pateikiant šiuos motyvus, kuriuos Apeliacinė taryba papildomai nurodė atsisakydama atsižvelgti į B. Rintisch pavėluotai pateiktus įrodymus, ginčijamo sprendimo trūkumai pašalinami tik tuo atveju, jeigu dėl šių motyvų galima nuspręsti, kad Apeliacinė taryba veiksmingai įgyvendino Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalimi jai suteiktą diskreciją motyvuotai ir tinkamai atsižvelgiant į visas svarbias aplinkybes nuspręsti, ar priimant sprendimą, dėl kurio į ją kreiptasi, reikia atsižvelgti į pavėluotai jai pateiktus įrodymus (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Centrotherm Systemtechnik prieš VRDT ir centrotherm Clean Solutions*, C-610/11 P, 110 punktą).

39 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Teisingumo Teismas nusprendė, kad kai VRDT turi priimti sprendimą per protesto procedūrą, atsižvelgimas į tokią informaciją gali būti pateisinamas ypač tuomet, kai ji mano, kad pavėluotai pateiktos faktinės aplinkybės iš pirmo žvilgsnio atrodo galinčios turėti įtakos jai pateikto protesto nagrinėjimo baigčiai, ir kai procedūros stadija, per kurią įvyksta šis pavėluotas pateikimas, ir su ja susijusios aplinkybės leidžia į ją atsižvelgti (minėtų sprendimų *VRDT prieš Kaul* 44 punktas bei *Centrotherm Systemtechnik prieš VRDT ir centrotherm Clean Solutions* 113 punktas).

40 Šiuo atveju B. Rintisch protestą grindė trimis Vokietijoje registruotais prekių ženklais, todėl įrodymai apie šių prekių ženklų egzistavimą, galiojimą bei apsaugos apimtį, kuriuos jis turėjo pateikti per protesto procedūrą, yra aiškiai išvardyti Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 2 dalies a punkto ii papunktyje. Taigi, prieš paduodamas protestą B. Rintisch turėjo žinoti, kokius konkrečius dokumentus jis turi pateikti protestui pagrįsti. Tokiomis aplinkybėmis Apeliacinės tarybos diskrecija yra ribota, todėl pritarti pavėluotam tokių įrodymų pateikimui ji gali tik tada, kai aplinkybės, kuriomis įrodymai buvo pateikti, pateisina apelianto vėlavimą atlikti jam tenkančia įrodinėjimo pareigą.

41 Grįsdama savo sprendimą Apeliacinė taryba pažymėjo, kad nagrinėjamų prekių ženklų registracijos galiojimo termino pratęsimo įrodymą B. Rintisch turėjo nuo 2007 m. sausio 15 d. ir kad jis nenurodė priežasčių, dėl kurių tokį dokumentą pateikė tik 2007 m. spalio mėnesį.

42 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad aplinkybės, kuriomis įvyko nagrinėjamų prekių ženklų egzistavimo, galiojimo ir apsaugos apimties įrodymų pavėluotas pateikimas, nepateisina apelianto vėlavimo atlikti jam tenkančios įrodinėjimo pareigos.

43 Aplinkybė, kad dar nesibaigus Protestų skyriaus nustatytam terminui B. Rintisch pateikė į procedūros kalbą neišverstus išrašus iš *Deutsches Patent- und Markenamt* internetinio registro, kuriuose nurodyta, kad nagrinėjamų prekių ženklų registracijos galiojimo terminas buvo pratęstas, nepaneigia šios išvados, nes iš Įgyvendinimo reglamento 19 taisyklės 4 dalies matyti, kad VRDT neatsižvelgia į dokumentus, kurie pateikti ne ta kalba, kuria vyksta procesiniai veiksmai, arba kurių vertimas nepateiktas per minėtą terminą.

44 Tai reiškia, kad Apeliacinė taryba pagrįstai atsisakė atsižvelgti į įrodymus, kuriuos B. Rintisch pateikė pasibaigus Protestų skyriaus šiuo tikslu nustatytam terminui, ir kad ji neprivalo nuspręsti dėl tariamo tokių įrodymų tinkamumo arba nustatyti, ar procedūros etape, kuriuo įvyko šis pavėluotas pateikimas, į juos galima atsižvelgti.

45 Iš tikrųjų, priešingai, nei nurodo B. Rintisch, įgyvendindama diskreciją pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį Apeliacinė taryba neprivalo išnagrinėti šio sprendimo 39 punkte nurodytų trijų kriterijų, jeigu vieno iš jų pakanka patvirtinti, kad ji neturi atsižvelgti į pavėluotai pateiktus aptariamus įrodymus (šiuo klausimu žr. 2010 m. kovo 4 d. Nutarties *Kaul prieš VRDT*, C-193/09 P, 38 punktą).

46 Tokiomis aplinkybėmis šio sprendimo 34 punkte nurodyta skundžiamo sprendimo teisės klaida neturi įtakos apeliacinio skundo nagrinėjimui, nes antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalies pažeidimu, atmetimas skundžiamo sprendimo 46 punkte pagrįstas kitais teisiniais motyvais nei tie, kuriuos nurodė Bendrasis Teismas, todėl jis neturėtų lemti minėto sprendimo panaikinimo.

Dėl antrojo pagrindo, susijusio su Apeliacinės tarybos piktnaudžiavimu įgaliojimais

Šalių argumentai

47 B. Rintisch tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepakankamai įvertino tai, kad Apeliacinė taryba piktnaudžiavo įgaliojimais.

48 VRDT tvirtina, kad apeliaciniame skunde nėra antrąjį pagrindą pagrindžiančių argumentų.

Teisingumo Teismo vertinimas

49 Dėl antrojo pagrindo reikia nurodyti, kad, pirma, apeliantas pateikė tik bendro pobūdžio tvirtinimus ir visiškai nenurodė, kuriuos skundžiamo sprendimo punktus jis ginčija, ir, antra, jis nenurodė ši pagrindą pagrindžiančių teisinių argumentų.

50 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką iš SESV 256 straipsnio, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento, galiojusio apeliacinio skundo pateikimo dieną, 112 straipsnio 1 dalies c punkto, tapusio Teisingumo Teismo procedūros reglamento 168 straipsnio 1 dalies d punktu, matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodytos kritikuojamos sprendimo, kurį prašoma panaikinti, dalys ir šį prašymą konkrečiai pagrindžiantys teisiniai argumentai, nes priešingu atveju apeliacinis skundas arba atitinkamas jo pagrindas nepriimtinas (2005 m. birželio 28 d. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 426 punktas ir 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates prieš Komisiją*, C-487/06 P, Rink. p. I-10515, 121 punktas).

51 Antrasis pagrindas, kuriuo B. Rintisch grindžia savo apeliacinį skundą, neatitinka tokių reikalavimų, todėl turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

52 Nė vienam pagrindui, kuriuo apeliantas grindžia apeliacinį skundą, negalima pritarti, todėl apeliacinį skundą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

53 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniam procesui pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

54 Kadangi VRDT ir *Valfleuri* reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas iš apelianto ir šis bylą pralaimėjo, jis padengia bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1. Atmesti apeliacinį skundą.

2. Bernhard Rintisch padengia bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.